

[Thomsen.]

disse Love, men ogsaa havde en ikke værdiløs Pietetsfølelse over for den Slags Ting, og jeg maa indrømme, at det har jeg endnu. Det kan jeg ikke forlange, der skal tages Hensyn til, men jeg kan ikke undlade at give Udtryk derfor, naar jeg staar over for noget, som jeg synes er et Brud paa god, gammel Pietetsfølelse. Derfor ønsker jeg Ordet bevaret. Det er rigtigt, at vi har ingen Lov om Sognebaandsløsning, men vi har og vil fremdeles have en Lov, i hvilken et Afsnit handler om Sognebaandsløsning, og derfor kunde den udmærkede og højtærede Kirkeminister nok have anbragt „Sognebaandsløsning“, om end paa et andet Sted. Men det er altsaa nærmest kun en Strid om en Følelæssag. Jeg kan dog ikke rigtig give den højtærede Kirkeminister Ret i, at man kan sammenligne et saadan gammelt Navn med en Fane, man sætter paa Museum. Jeg har netop i ikke saa faa Kirker her i Landet set, at man har sat gamle Faner op paa Loftet. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har været ude for at se saadan en Række Faner, der har været brugt ved forskellige Lejligheder, staa oppe paa Kirkeloftet. Der bliver de saa staaende, indtil der kun er Stangen og nogle Pjalter tilbage. Saa maa man samle dem sammen og bringe dem et vist Sted hen, og saadan ønsker jeg ikke det skal gaa med et godt Navn som det, der her er Tale om.

Det er rigtigt, at det var med en vis Vemod, jeg sagde det om de to Kjortler. For os, der i en Menneskealder har staaet og prædiker for den opvoksende Ungdom om Ord som disse, er det lidt vemodigt, naar en Institution som den danske Kirke, for hvilken vi med Rette kan anse den højtærede Kirkeminister for en fremragende Repræsentant, slaar en Streg over en saadan i og for sig god, gammel Bestemmelse, selv om den ikke betyder noget mere. Mon der ikke kunde findes Eksempler paa Kirker med to Kjortler? Det er i høj Grad relativt, hvad der er to Kjortler i Dag, men jeg ved i hvert Fald, at der er Kirker, der slet ingen har, og jeg vil overlade til den højtærede Kirkeminister at tage Stilling til, om der ikke er Kirker, der i Relation dertil kan siges at have to Kjortler.

Med Hensyn til Revisionen af Menighedsraadsloven er det fuldkommen rigtigt, at jeg bl. a. tænkte paa Tilmeldingspligten og paa andre Ting med Hensyn til Valgene, der foregaar paa en Maade, jeg synes er uheldig, og jeg vilde være glad ved en Bestemmelse om, at disse Valg blev skaaret efter samme Læst som de kommunale Valg.

Det tror jeg vilde hjælpe os ud over Besværlighederne. Men Tilmeldelsespligten er i mine Øjne en stor Svaghed ved Loven.

Jeg takker saa for øvrigt den højtærede Kirkeminister for hans imødekommende Svar.

Krarup: Jeg takker den højtærede Kirkeminister for det velvillige Svar om Kirkernes Brug. Det var ogsaa saadan, jeg havde ventet, det skulde være, at der ikke maatte bruges Kneb her. Der skal være en lige Linie her, og den, der kommer først til Mølle skal have først malet.

Jeg havde et Par andre Spørgsmaal, men jeg kan lige saa godt faa dem besvaret i Udvalget som her. Det ene var om Fredningstiden for Urner, og det andet var, om Kirkebetjeningen ikke i alle Tilfælde burde have Ret til Betaling for kirkelige Handlinger for Udensognsbeboere; men det, der kalder mig frem, er, at jeg har Lyst til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister angaaende Lovforslaget om Kirkers Bestyrelse. Under Punkt 13) staar: „Denne Lov berører ikke det økonomiske Fællesskab mellem Sjællands Stiftslandsbykirker . . .“. Maa jeg have Lov til at spørge, om der i Kirkeministeriet bliver arbejdet paa Afløsningen af Fællesskabet mellem Sjællands Stiftslandsbykirker? Jeg gad vide, om det ikke var i 1945, det tror jeg i hvert Fald, at jeg var beskikket til Medlem af en Kommission, der skulde beregne, under hvilke økonomiske Former disse ikke saa faa Stiftslandsbykirker paa Sjælland kunde overgaa til frit Eje, og da jeg var rundt i disse Kirker, forstod jeg paa Sognefolkene, at de meget gerne saa, at de snart fik Ejendomsretten over deres Kirke, men jeg forstod ogsaa, at der var et Formuefællesskab her, og at der skulde bruges nogle Penge for at faa det i Orden, hvilket var noget, man fra Lovgivningsmagtens Side først skulde have fat i. Men jeg tror, jeg kan betragte mig som Talsmand for alle de kirkesøgende Sognebørn i de Sogne paa Sjælland, hvor der er disse Stiftslandsbykirker, naar jeg retter den Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister, om der sker noget i denne Sag, eller om den hviler.

Kirkeministeren (Hermansen): Til det ærede Medlem Hr. Krarup skal jeg bemærke, at Spørgsmaalet om Afløsning af det økonomiske Fællesskab mellem Stiftslandsbykirkerne paa Sjælland rimeligvis vil være færdigbehandlet inden 1. April 1948. Det er i hvert Fald Meningen, at Kommissionens Arbejde skal være tilendebragt til den Tid.